

ภาษาไทย

หนังสือ

- กมล สมวิเชียร. ประชาธิปไตยกับสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- กระมล ทองธรรมชาติ. รัฐสภาในระบอบการปกครองของไทย. พระนคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2512.
- จรรยา สุภาพ, บรรณาธิการ. การเมืองและการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- . ระบอบการเมืองเปรียบเทียบ (ประชาธิปไตย : เผด็จการ) และ หลักวิเคราะห์การเมืองแดนใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- . หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ฉลอง กิรมรัตน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ประจักษ์การพิมพ์, 2521.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ประชาธิปไตย สังคมนิยม คอมมิวนิสต์กับการเมืองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, 2523.
- . วิชาลัทธิการเมือง. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2519.
- . อุดมการณ์ทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : เคล็ดไทย, 2517.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, รวบรวม. ประชาธิปไตยของชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร : พิชฌเนศ, 2516.
- ศศิญา สุวรรณชฎ และสนธิ สมัยการ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ชักล้างเกิดการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, มปพ.
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. จิตวิทยาการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.
- . สังคมกับการปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.

- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ และรอส พรสิชัย. อุปสรรคของระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : ดวงมณ, 2517.
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. ทัศนคติทางการเมือง : การศึกษาเชิงประจักษ์ในกระบวนการสังคมประกิตการเมือง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มปท. 2523.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ประเสริฐ แยมกลิ่นพุ่ม. "สังคมวิทยาการเมือง : ประชาธิปไตยในแง่สังคมวิทยา" ใน การเมืองและสังคม, หน้า 215-250. ประมวล นันทิยะกุล, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- พรศักดิ์ ม่องแก้ว และสายทิพย์ สุคติพันธ์. การเมืองของเด็ก. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.
- พรศักดิ์ ม่องแก้ว และพลศักดิ์ จิโรกรศิริ (บรรณาธิการ). วัฒนธรรมทางการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2524.
- เมธา สุคนทรทัต. ประชาธิปไตยและหน้าที่ของผู้แทนราษฎร. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์. 2517.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พระนคร : รุ่งเรืองธรรม, 2507.
- วิสุทธิ์ โปธิแทน. ประชาธิปไตย : แนวความคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตยในอุดมคติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิชาการ. ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.
- สมบัติ จันทร์วงศ์. ปรัชญาการเมืองสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การปกครองของไทย. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2515.
- สุชม นवलสกุล. ทฤษฎีการเมืองสมัยโบราณและสมัยกลาง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.

- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย, สาขาวิชารัฐศาสตร์. หลักและวิธีวิเคราะห์ทางการเมืองสมัยใหม่ หน่วยที่ 1-6 และหน่วยที่ 7-15. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- สุจิต บุญบงการ. "นิสิตนักศึกษากับการพัฒนาการเมืองของไทย". ใน วรรณไวทยาการ, หน้า 1-31. พระนคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2524.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มท., 2526.
- สุภาพ วาดเขียน. เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ ลักษณะที่ซับซ้อนและวิธีหาคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุทัย นิธิฤโต. สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนส์โคร์, 2519.

บทความ

- กมล สมวิเชียร. "ประชาธิปไตยคืออะไร." วารสารการเมืองสำหรับประชาชน. เล่มที่ 1 (มกราคม 2516) : 1-53.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. "ผู้นำแต่ละรุ่นในประวัติศาสตร์." วารสารธรรมศาสตร์. 3 (พฤษภาคม 2517) : 94-115.
- ศิตยา สุวรรณชฎ. "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม." วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์. 17 (ตุลาคม 2520) : 596-613.
- ปัฐพล ชันธไชย. "อุดมการณ์ประชาธิปไตยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร." วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์. 16 (เมษายน 2519) : 152-230.
- หินพันธ์ นาคะตะ. "ความชอบธรรมในการปกครอง : ปัญหาและความหวังของไทย." วารสารธรรมศาสตร์ 5 (ตุลาคม 2518-มกราคม 2519) : 2-47.
- . "ประชาธิปไตย : ความหมาย ปัจจัยเอื้ออำนวยและการสร้างจิตใจ." วารสารธรรมศาสตร์ 3 (กุมภาพันธ์ 2517) : 8-21.
- ปราโมทย์ นาคทรพร. "อนาคตของประชาธิปไตยในประเทศไทย." วารสารรัฐศาสตร์-สาร (มีนาคม-เมษายน 2516) : 24-41.

- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. "ประชาธิปไตยสำหรับคนไทย." วารสารการเมืองสำหรับประชาชน เล่มที่ 9 (กุมภาพันธ์ 2518) : 1-100.
- พรศักดิ์ ม่วงแก้ว. "กรอบการมองพฤติกรรมทางการเมือง." วารสารสังคมศาสตร์ 11 (มกราคม 2517) : 76-99.
- ลิขิต ชีระเวคิน. "การเมืองไทยกับประชาธิปไตย." วารสารรัฐศาสตร์สาร 1 (มีนาคม-เมษายน 2516) : 1-23.
- วิทยา สุจรีธนารักษ์. "ความสำนึกทางการเมือง." วารสารการเมืองสำหรับประชาชน เล่มที่ 6 (ธันวาคม 2516) : 1-73.
- อดุล วิเชียรเจริญ. "ค่านิยมในสังคมไทย." วารสารธรรมศาสตร์ 2 (มิถุนายน-ตุลาคม 2515) : 138-164.
- อรรถพร พงษ์วาท. "การศึกษากับการเมือง." วารสารสังคมศาสตร์ 11 (มกราคม 2517) : 104-122.

เอกสารอื่น ๆ

- ไกรวุธ จิระบุตร. "วัฒนธรรมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาการปกครอง วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ชัตติยา กรณสุตร. "ทัศนคติในการปฏิบัติงานของข้าราชการ." รายงานการวิจัยเสนอ ต่อคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย สถาบันวิจัยพัฒนาบริหารศาสตร์, 2516.
- จิรายุทธ วัฒนรัตน์. "การไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิ เลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2524 เขตบาง ชุนเทียน กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการปก- ครอง วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- จำเปียน แสงสว่าง. "ทัศนคติทางการเมืองและปัญหาสังคม เศรษฐกิจ : ศึกษาเปรียบเทียบนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยา วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

- ทิพย์ นาดสุภา. "จิตวิทยา." เอกสารประกอบคำบรรยาย แผนกคำร่าและคำบรรยาย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.
- ประยงค์ บัตรสมบูรณ์. "บุคลิกภาพกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของครูประจำบาลจังหวัด อุบลราชธานี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- พลศักดิ์ จิรโกศิริ. "วัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- พีรศักดิ์ นนทะเปารยะ. "กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีต่อสมาชิก : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลช่วง อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- มณฑล มือนันต์. "วัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลชั้นนำท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีบุคคลชั้นนำ จังหวัดสิงห์บุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- วิจิต นวลแก้ว. "ความคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมืองของไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการครูระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- วิภากรณ์ ปราโมช ๗ อุษยา. "การศึกษาทัศนคติทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจ และความสนใจในการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2519." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน. "วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

- สมพร เขียวเม่น. "ความเชื่อทางการเมืองของข้าราชการไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สายทิพย์ สุคติพันธ์. "การเรียนรู้ทางการเมืองของเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สุรพล สายพันธ์. "การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด กรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- สุรพาสน์ หัทธมาน. "ทัศนคติทางการเมืองของนายทหารชั้นนายพันของกองทัพบก กองทัพอากาศ และกองทัพอากาศ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- อมร ราชณรงค์. "ค่านิยมทางสังคมและทัศนคติทางการเมืองของสมาชิกวุฒิสภาไทย(พ.ศ. 2522)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ภาษาคำประเทศ

หนังสือ

- Almond, Gabriel A, and Verba, Sidney. The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations. Boston : Little, Brown and Company, 1956.
- Almond, Gabriel A, ed. Comparative Politics Today : A World View. Boston : Little, Brown and Company, 1974.
- Bone, Hugh A, and Ranney, Austin. Political and Voters. New York : McGraw-Hill, 1971.
- Coleman, James S, ed. Education and Political Development. New

- Jersey : Princeton University Press, 1965.
- Conger, John. Adolescence and Youth : Psychological Development in a Changing World. New York : Harper & Row, 1973
- Dahl, Robert E. Modern Political Analysis. New Jersey : Prentice-Hall Inc, 1963.
- . A Preface of Democratic Theory. Chicago : Chicago University Press, 1966.
- Dhiravegin, Likhit. Political Attitudes of the Bureaucratic Elite and Mocernization. Bangkok : Thai Wattana Panich, 1973.
- Festinger, Leon. A Theory of Cognitive Dissonance. Stanford California : Stanford University Press, 1957.
- Holden, Barry. The Nature of Democracy. London : Thomas Melson and Sons Ltd., 1974.
- Key, V.O., Jr. Public Opinion and American Democracy. New York : Alfred A Knopf, 1967.
- Lane, Robert E. Political Man. New York : The Free Press, 1972.
- LaPalombara, Joseph, ed. Buraucracy and Political Development. Princeton : Princeton University Press, 1963.
- Lipset, Seymour M. Political Man. London : Mercury Book, 1963.
- Milbrath, Lester W, and Goel, M.L. Political Participation : Why and How People Get Involved in Politics?. Chicago : Rand McNally College Publishing, 1977.
- Murchison C, ed. Handbook of Social Psychology. Worcester, Mass : Clark University Press, 1935.
- Nakata, Thinapan. The Problems of Democracy in Thailand : A Study of Political Culture and Socialization of College Students. Bangkok : Praepittaya, 1975.
- Partridge, P.H. Consent and Consensus. London : The Macmillan

- Press Ltd. 1971.
- Prothro, James W, and Grigg, Chales M. "Fundamental Principle of Democracy : Bases of Agreement and Disagreement." The American Political System : Note and Reading. pp. 152-160. Edited by Bernard E. Brown and John Wahlke. Illinois : The Dorsey Press, 1967.
- Putnam, Robert D. The Beliefs of Politicians : Ideology, Conflict and Democracy in Britain and Italy. New Haven : Yale University Press, 1973.
- Pye, Lucian W. Aspects of Political Development. Boston : Little, Brown and Company, 1966.
- Pye, Lucian W. and Verba, Sidney. Political Culture and Political Development. Princeton : Princeton University Press, 1965.
- Rokeach, Milton. Beliefs, Attitudes and Values. San Francisco : Jossey-Bass Inc., 1970.
- Stouffer, Samuel A. Communism, Conformity and Civic Liberties. New York : Doubleday, 1955.
- Verba, Sidney, and Nie, Norman H. Modes of Democracy Participation : A Cross National Comparison. Beverly Hill : Sage Publication, 1971.
- Wriggin, Howard W. The Rulers's Imperative : Strategies for Political Survival in Asia and Africa. New York : Columbia University Press, 1969.

Christoph, James B. "Consensus and Cleavage in British Political Ideology." The American Political Science Review 59 (September 1965) : 629-642.

McClosky, Herbert. "Consensus and Ideology in American Politics." The American Political Science Review 58 (June 1964) : 361-382.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

การสนับสนุนหลักการที่เป็นประชาธิปไตย และการมีการประพฤติปฏิบัติ
ที่เป็นประชาธิปไตย จำแนกเป็นรายวิชา

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	มาก		

หลักการที่เป็นประชาธิปไตย

- การมีศรัทธาในสติปัญญาและความสามารถ
ของมนุษย์
2. มนุษย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีสติปัญญา
และรู้จักการใช้เหตุผล 142 157 11 6 1 4.37
8. การตัดสินใจหาใจ ต้องใช้เสียงข้างมาก
เป็นหลัก 137 125 28 27 - 4.17
13. การที่จะบอกได้ว่าความคิดใดถูกหรือผิด จะ
ต้องให้โอกาสแก่คนทุกคน แสดงซึ่งเหตุผล
พิจารณาความคิดเห็นนั้นก่อน 132 160 14 9 2 4.30
16. มนุษย์ทุกคน ล้วนมีความสามารถที่จะเลือก
แนวทางในการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง 162 125 16 13 1 4.37

(มีต่อ)

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	มาก		
- เสรีภาพ						
5. เสรีภาพส่วนบุคคล เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย	149	157	4	6	1	4.41
6. บุคคลทุกคน ไม่ว่าจะมีความคิดเห็นทางการเมืองอย่างไร ก็สามารถแสดงความคิดเห็น นั้นได้อย่างเปิดเผยและเสรี	89	149	24	41	14	3.81
7. บุคคลทุกคนจะมีเสรีภาพในการนับถือศาสนา หรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาที่ตนเองนับ ถือ	204	101	8	4	-	4.59
9. บุคคลทุกคน ย่อมมีเสรีภาพในการกระทำ ต่าง ๆ ธรรมดาเท่าที่การกระทำนั้นไม่ละเมิด ซึ่งสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น	225	81	7	4	-	4.66
18. สิทธิเสรีภาพของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ จึงจำ เป็นจะต้องรักษาสิ่งนี้ไว้ยิ่งชีวิต	40	109	79	77	12	3.28
19. การที่บุคคลเห็นว่าพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่ เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ก็ย่อมมีสิทธิในการวิพากษ์ วิจารณ์พฤติกรรมของคนเหล่านั้นได้	80	178	35	22	2	3.98

(มีต่อ)

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	มาก		
- ความเสมอภาค						
3. ธรรมชาติของมนุษย์อยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน	49	126	38	68	6	3.64
4. มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคม	138	150	10	19	-	4.28
10. สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จะต้องเป็นสิทธิทั่วไป และทุกคนจะต้องมีเสียงเท่าเทียมกัน	214	92	10	1	-	3.68
11. การลดช่องว่างทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อความเสมอภาคของสังคม	135	138	35	8	1	4.26
12. เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือสภาพของบุคคล ไม่ได้เป็นสิ่งกีดขวางบุคคลที่จะเท่าเทียมกัน	136	117	18	42	4	4.07
14. ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับหลักประกันทางเศรษฐกิจที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไม่ลำบากยากเข็ญ	127	148	35	7	-	4.25
15. ประชาชนทุกคน ต้องมีโอกาสดังนี้ที่จะได้รับการศึกษา การทำงานโดยเท่าเทียมกัน	128	143	27	15	4	4.19

(มีต่อ)

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	มาก		
17. มนุษย์ทุกคนที่เกิดมา แม้มีความแตกต่างทั้งทางด้านสรีระร่างกาย สติปัญญา หรือความสามารถ แต่ทุกคนก็เท่าเทียมกันในฐานะหน่วยหนึ่งของสังคม	171	127	7	12	-	4.44
20. ประชาชนทุกคน จะต้องได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน	247	67	2	1	-	4.77
การประหตพิภพคดีที่เป็นประชาธิปไตย						
- การมีสิทธิในสติปัญญาและความสามารถของมนุษย์						
21. เราควรเชื่อในความสามารถและสติปัญญาของคนธรรมดาว่า จะสามารถใช้เหตุผลทางการเมืองได้อย่างถูกต้อง	23	144	76	69	5	3.35
24. ถ้าหากมีการลงประชามติในปัญหาหนึ่งปัญหาใดแล้วประชาชนผู้ที่รู้ปัญหานั้นดีเท่าที่สมควรได้รับสิทธิในการลงประชามติ	26	98	33	119	41	3.16
28. อัจฉริยะหรือคนปัญญาอ่อนนั้นแม้จริง แต่ก็เป็นส่วนน้อย คนธรรมดาทั่วไปไม่มีใครโง่หรือฉลาดกว่ากันเท่าใดนัก	42	149	49	61	16	3.44

(มีต่อ)

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น		อย่าง		
					มาก	
33. การเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ความคิดเห็นอย่างเสรีจะทำให้เกิด						
เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม	157	128	22	10	-	4.36
36. ตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญ เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้แทนราษฎร จะเหมาะสมกับคนบางคนเท่านั้น	39	136	32	74	36	2.79
44. การที่ประชาธิปไตยของไทยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมที่เขาควรปฏิบัติ	106	145	19	39	8	2.05
53. บุคคลไม่ควรได้รับอนุญาตให้แสดงความคิดเห็น ถ้าหากบุคคลนั้นไม่รู้เกี่ยวกับประเด็นที่แท้จริงในเรื่องที่เขาจะพูด	22	108	66	114	7	2.92
56. บุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่ในสังคม ย่อมมีความสามารถในการมีส่วนร่วม และบทบาททางการเมืองได้มากกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป	37	134	39	79	28	2.77
61. การลงประชามติ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีประชาชนผู้เสียภาษีเท่านั้นควรจะได้รับสิทธิในการลงประชามติ	32	118	52	107	8	2.81

(มีต่อ)

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

	เห็น ด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ มี ความ เห็น	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง มาก	ค่า เฉลี่ย
22. ไม่ควรที่จะให้ เสรีภาพแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่จะทำการสอนลัทธิการ เมืองที่ถือว่าเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของ ชาติในสถานศึกษา	59	85	61	81	31	2.81
23. เสียงส่วนใหญ่ย่อมมีสิทธิห้ามการวิพากษ์ วิจารณ์ของเสียงส่วนน้อยได้	9	29	33	177	69	3.85
25. เป็นการไม่สมควรที่จะให้คนไทยมีเสรีภาพ ในการวิพากษ์วิจารณ์ผู้ที่มีอำนาจเพราะเป็น การกระทำที่ขัดกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ไทย เรื่องการเคารพผู้ใหญ่	6	1	12	154	144	4.35
29. ถ้าหากว่าเราเห็นว่า กิจกรรมทางศาสนา บางอย่างเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง เราย่อมมีสิทธิ ที่จะวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกิจกรรมนั้นได้	44	169	58	31	15	3.62
31. บุคคลที่ถูกสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย หรือ อาชญากรร้ายแรงไม่ควรได้รับสิทธิคุ้มครอง ทางกฎหมาย เช่น การอนุญาตประกันตัว และต้องลงโทษบุคคลเหล่านั้นด้วยโทษสูงสุด	33	56	44	140	44	3.33

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง			มาก
35. การให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ทำให้ต่าง คนต่างห่าอะไรตามใจชอบ ขาดความเป็น ระเบียบเรียบร้อย	7	47	36	187	40	3.65
37. สิ่งตีพิมพ์ที่เสนอความคิดเห็น ข่าวสารที่ต่อ ต้านนโยบายของรัฐบาล อาจทำให้เกิดผล กระทบต่อความมั่นคงของชาติ และรัฐบาล ไม่ควรได้รับอนุญาตให้พิมพ์ต่อไป	8	36	67	165	41	3.62
41. ถ้าท่านมีอำนาจ ท่านจะห้ามผู้ชายไว้ผมยาว	5	6	79	124	103	3.99
43. สังคม ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดง ความคิดเห็นเสรีใครจะพูด จะเขียนจะพิมพ์ โฆษณา ก็ทำได้เต็มที่ เป็นสังคมวุ่นวาย ไม่น่าอยู่	8	50	49	183	27	3.54
45. พรรคการเมืองใด ที่มีอุดมการณ์ชัดกับอุดม- การณ์ปัจจุบันของประเทศชาติ (เช่น พรรค คอมมิวนิสต์) ไม่ควรได้รับสิทธิในการแสดง ความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยเสรี	20	44	70	150	33	3.42
46. เพื่อความเจริญของประเทศชาติหากจำเป็น ก็ต้องกำจัดบุคคลที่มีความคิดเห็นขัดแย้งและ คัดค้านกับเสียงส่วนใหญ่ของประเทศออกไป	6	33	61	144	73	3.77

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	อย่าง		มาก
47. หนังสือที่มีความคิดขัดแย้งกับอุดมการณ์ ประชาธิปไตย ไม่ควรได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์	10	53	73	139	42	3.47
49. ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ คนไทย ทุกคนจึงต้องนับถือศาสนาพุทธ	9	8	59	172	69	3.90
50. การใช้มาตรการบางอย่างควบคุมหนังสือ พิมพ์ เช่น การตรวจข่าว เป็นสิ่งจำเป็น อย่างยิ่งในการปกครองของไทย	9	76	63	129	40	3.36
51. การห้ามชุมนุมประท้วงและเดินขบวนเป็นสิ่ง ดี เพราะทำให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย	10	46	76	151	34	3.48
54. เสียงส่วนน้อย ไม่ควรมีสิทธิในการวิพากษ์ วิจารณ์การกระทำของคนส่วนใหญ่ได้	-	6	6	233	72	4.17
57. การชุมนุมประท้วงรัฐบาลคือกบฏและก่อให้เกิด เกิดความสับสนวุ่นวายในประเทศ จึง สมควรจัดการปราบปรามพวกชุมนุมประท้วง อย่างเด็ดขาด	4	34	61	164	54	3.73
58. การให้เสรีภาพแก่สื่อมวลชนอย่างเต็มที่ จะ ทำให้สื่อมวลชน เป็นตัวแทนของประชาชน อย่างแท้จริง และจะทำให้เกิดความเข้าใจ อันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน	11	64	74	127	41	3.39

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น		อย่าง		
				มาก		
59. บุคคลทุกคนสามารถแสดงความยินดี ทัศนคติ หรือสนับสนุนก่อนนโยบายของรัฐบาลได้อย่างเสรี ไม่ว่าจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของเราหรือไม่	54	202	33	23	5	3.87
60. ปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เช่น คอมมิวนิสต์ เราไม่ควรใช้ระบบศาลปกติ เพราะล่าช้าและไม่เด็ดขาดพอ	25	83	82	104	23	3.05
62. ถ้าท่านเป็นผู้ที่มีอำนาจ ท่านจะอนุญาตให้บุคคลไม่ว่าจะมีอุดมการณ์ ความเชื่อ หรือ ความเลื่อมใสในลัทธิการเมืองใด แสดงความคิดเห็นต่อสาธารณชนได้อย่างเสรี	46	152	60	46	13	3.54
- ความเสมอภาค						
26. การให้สิทธิแก่ลูกต่างค้ำว (เช่น คนจีน) ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันตรายต่อการปกครองของไทย เพราะบุคคลเหล่านั้นย่อมผูกพันกับเชื้อชาติของตน มากกว่าจะรักภักดีต่อชาติไทย	6	23	61	143	84	3.87

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	อย่าง		มาก
30. ธรรมดาหญิงและชายมีความแตกต่างกัน ดัง นั้นสิทธิของชายและหญิงควรที่จะแตกต่างกัน	5	15	34	108	155	4.24
32. ความสำคัญของบุคคล ขึ้นอยู่กับฐานะทาง เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มากกว่าที่ เขาเกิดมาเป็นคน	12	33	17	114	141	4.07
34. โดยที่มนุษย์แตกต่างกัน ทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ ซาดิกำเนิด และสภาพภาพ ทางสังคมอื่น ๆ การให้ทุกคนมีความเสมอ ภาคกันทางการเมือง หรือกฎหมายจึงเป็น เรื่องไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง	7	17	18	147	128	4.17
38. กระบวนการยุติธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่ ได้ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน โดยเท่า เทียมกัน	5	38	85	118	71	3.67
39. ประชาชนทุกคนควรจะมีบ้านเรือนเป็นของ ตนเอง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะจัด หาให้	31	101	97	84	4	3.22
40. คำพังเพยที่ว่า "หญิงเป็นช้างเท้าหลัง" ยัง ใช้ได้ในปัจจุบันเพราะหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ กว่า จึงควรให้ผู้ชายเป็นผู้นำ	2	22	46	142	105	4.03

ภาคผนวก ก. (ต่อ)

ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่	ค่า
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น	เฉลี่ย
	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย		
	มาก	เห็น	อย่าง	มาก		
42. การที่คนเราจะมีคุณค่าแตกต่างกัน จะขึ้นอยู่กับ กับระดับการศึกษา ฐานะทางตระกูล สังคม	12	64	49	133	59	3.51
48. การเมือง ควรเป็นเรื่องของบุคคลบางจำ พวกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ดีกว่าประ ชาชนธรรมดาทั่วไป	2	13	13	144	145	4.32
52. เพื่อให้ประชาชนได้รับหลักประกันทางเศรษฐกิจ กิจจึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการจัดหางาน ให้แก่ประชาชน	53	180	52	32	-	3.80
55. กฎหมายต่าง ๆ ควรจะเอื้ออำนวยประโยชน์ ให้แก่ผู้ยากจนเป็นพิเศษ มากกว่าที่จะเอื้อ ประโยชน์แก่ทุกคนโดยเท่าเทียมกัน	33	105	72	75	32	2.90

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ

1. การให้คะแนนคำถาม

ข้อเลือก	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างมาก	5	1
เห็นด้วย	4	2
เฉย ๆ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	1	5

2. คำถามเชิงบวก ได้แก่ ข้อ 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14, 15,16,17,18,19,20,21,28,29,33,39,52,58,59 และ 62

3. คำถามเชิงลบ ได้แก่ข้อ 22,23,24,25,26,27,30,31,32,34,35,36 37,38,40,41,42,43,44,45,46,47,48,49,50,51,53,54,55,56,57,60 และ 61

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามเรื่อง ความสอดคล้องระหว่างหลักการกับการประพฤติปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย : ศึกษากรณีนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน เพื่อนนิสิตที่รัก

ผู้วิจัยเป็นนิสิตปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความสอดคล้องระหว่างหลักการกับการประพฤติปฏิบัติที่เป็นประชาธิปไตย : ศึกษากรณีนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ เกี่ยวกับวิชาการ โดยเฉพาะ โดยจะศึกษาว่านิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทัศนคติ ความคิดทางการเมืองอย่างไรบ้าง การศึกษาวิจัยนี้จะสำเร็จหรือไม่เพียงใด จึงขึ้นอยู่กับ การที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามนี้เป็นอย่างมาก

แบบสอบถามที่ท่านได้กรุณาตอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ อย่างที่สุด โดยจะไม่มีทางรู้ว่าใครเป็นผู้ตอบแบบสอบถามนี้ การนำเสนอผลการวิจัยก็เป็น ความคิดส่วนรวม ดังนั้นการบอกความจริงบางประการเกี่ยวกับตัวท่าน ตลอดจนความคิดเห็น ของท่านจึงไม่ต้องเกรงอันตราย หรือละอายแต่อย่างใด และแบบสอบถามนี้ไม่ได้ใช้ ทดสอบความรู้ความสามารถของท่าน แต่มีจุดหมายเพื่อทราบความคิดเห็นทางการเมืองของท่าน เท่านั้น อย่างไรก็ดี เนื่องจากแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่เหมือนกัน การตอบคำถามจึงย่อม แตกต่างกัน ซึ่งคำตอบนั้นไม่มีข้อใดถูกหรือผิด

ฉะนั้น จึงหวังว่าท่านคงกรุณาตอบแบบสอบถามนี้ด้วยความคิดเห็นของท่านอย่าง แท้จริง เป็นตัวของตัวเองและจริงใจที่สุด เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงขอ ขอบคุณท่านเป็นอย่างมากในความกรุณาที่ได้เสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ร่วมเมื่อในการ ศึกษาวิจัยนี้ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นายปวิธ ชานีประศาสน์

ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเรื่อง ความสอดคล้องระหว่างหลักการกับการประพฤติปฏิบัติ
ที่เป็นประชาธิปไตย : ศึกษากรณีนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*****

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน (โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในวงเล็บ และเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์)

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. ภาควิชา.....สาขาวิชา.....
3. อายุ.....ปี
4. ประสบการณ์ในการทำงาน

( ) เคย/กำลังทำ

( ) ไม่เคย

กรณีเคย/กำลังทำ ลักษณะงานที่ทำ

( ) รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ

( ) ลูกจ้างเอกชน

( ) ธุรกิจส่วนตัว

( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ระยะเวลาที่ทำ

( ) ต่ำกว่า 1 ปี

( ) 1 ปี - 3 ปี

( ) มากกว่า 3 ปี - 5 ปี

( ) มากกว่า 5 ปี

5. รายได้ของครอบครัว/เดือน

( ) ต่ำกว่า 3,000 บาท

( ) 3,001-5,000 บาท

( ) 5,001-7,000 บาท

( ) 7,001-10,000 บาท

( ) 10,001-15,000 บาท

( ) 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความต่อไปนี้เป็นการใด (1) เห็นด้วยอย่างมาก (2) เห็นด้วย (3) เฉย ๆ (4) ไม่เห็นด้วย (5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก และกรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่เตรียมไว้สำหรับข้อความนั้น

	เห็น ด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ มี ความ เห็น	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง มาก	ไม่ เห็น ด้วย
ข้อความ					

1. ประชาธิปไตย เป็นรูปแบบการปกครองที่
เหมาะสมกับประเทศไทย
2. มนุษย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีสติปัญญา
และรู้จักการใช้เหตุผล
3. ธรรมชาติของมนุษย์อยู่บนพื้นฐานของความ
เท่าเทียมกัน
4. มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็น
หน่วยหนึ่งของสังคม
5. เสรีภาพส่วนบุคคล เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ
ในการปกครองในระบบประชาธิปไตย
6. บุคคลทุกคน ไม่ว่าจะมีความคิดเห็นทางการเมืองอย่างไร ก็สามารถแสดงความคิดเห็น
นั้นได้อย่างเปิดเผยและเสรี
7. บุคคลทุกคนจะมีเสรีภาพในการนับถือศาสนา
หรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาที่ตนเองนับ
ถือ

	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
ข้อความ	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
	มาก	เห็น		อย่าง	
					มาก

8. การตัดสินใจหาใจ ต้องใช้เสียงข้างมากเป็นหลัก
9. บุคคลทุกคน ย่อมมีเสรีภาพในการกระทำต่าง ๆ ครอบคลุมเท่าที่การกระทำนั้นไม่ละเมิดซึ่งสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น
10. สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จะต้องเป็นสิทธิทั่วไป และทุกคนจะต้องมีเสียงเท่าเทียมกัน
11. การลดช่องว่างทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อความเสมอภาคของสังคม
12. เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือสถานภาพของบุคคล ไม่ได้เป็นสิ่งกีดขวางบุคคลที่จะเท่าเทียมกัน
13. การที่จะบอกได้ว่าความคิดใดถูกหรือผิด จะต้องให้โอกาสแก่คนทุกคน แสดงซึ่งเหตุผล พิจารณาความคิดเห็นนั้นก่อน
14. ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับหลักประกันทางเศรษฐกิจที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไม่ลำบากยากเข็ญ
15. ประชาชนทุกคน ต้องมีโอกาสดังกล่าวได้รับการศึกษา การทำงานโดยเท่าเทียมกัน

	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
ข้อความ	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
	มาก	เห็น	อย่าง		
					มาก

16. มนุษย์ทุกคน ล้วนมีความสามารถที่จะเลือก
แนวทางในการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

17. มนุษย์ทุกคนที่เกิดมา แม้มีความแตกต่างทั้ง
ทางด้านสรีระร่างกาย สติปัญญา หรือความ
สามารถ แต่ทุกคนก็เท่าเทียมกันในฐานะ
หน่วยหนึ่งของสังคม

18. สิทธิเสรีภาพของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ จึงจำ
เป็นจะต้องรักษาสิ่งนี้ไว้ยิ่งชีวิต

19. การที่บุคคลเห็นว่าพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่
เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ก็ย่อมมีสิทธิในการวิพากษ์
วิจารณ์พฤติกรรมของคนเหล่านั้นได้

20. ประชาชนทุกคน จะต้องได้รับการคุ้มครอง
ทางกฎหมาย โดยเท่าเทียมกัน

21. เราควรเชื่อในความสามารถและสติปัญญา
ของคนธรรมดา ว่าจะสามารถใช้เหตุผล
ทางการเมืองได้อย่างถูกต้อง

	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
ข้อความ	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
	มาก	เห็น	อย่าง		
					มาก

22. ไม่ควรที่จะให้เสรีภาพแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่จะทำการสอนลัทธิการเมืองที่ถือว่าเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติในสถานศึกษา
23. เสียงส่วนใหญ่ ย่อมมีสิทธิห้ามการวิพากษ์วิจารณ์ของเสียงส่วนน้อยได้
24. ถ้าหากมีการลงประชามติในปัญหาหนึ่งปัญหาใดแล้วประชาชนผู้รู้ปัญหานั้นดี ทำหน้าที่ควรได้รับสิทธิในการลงประชามติ
25. เป็นการไม่สมควร ที่จะให้คนไทยมีเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ผู้ที่มีอำนาจเพราะเป็นการกระทำที่ขัดกับขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย เรื่องการเคารพผู้ใหญ่
26. การให้สิทธิแก่ลูกต่างด้าว (เช่น คนจีน) ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันตรายต่อการปกครองของไทย เพราะบุคคลเหล่านั้นย่อมผูกพันกับเชื้อชาติของตน มากกว่าจะรักภักดีต่อชาติไทย
27. เราไม่ควรฟังความคิดเห็นใด ที่คัดค้านต่อเสียงส่วนใหญ่ของประเทศชาติ

ข้อความ

เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
มาก	เห็น		อย่าง	
			มาก	

28. ศึกษาริยะหรือคนปัญญาอ่อนนั้นมีจริง แต่ก็เป็นส่วนน้อย คนธรรมดาทั่วไปไม่มีใครโง่หรือฉลาดกว่ากันเท่าใดนัก
29. ถ้าหากว่าเราเห็นว่า กิจกรรมทางศาสนาบางอย่างเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง เราย่อมมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกิจกรรมนั้นได้
30. ธรรมดาหญิงและชายมีความแตกต่างกัน ดังนั้นสิทธิของชายและหญิงควรที่จะแตกต่างกัน
31. บุคคลที่ถูกสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย หรืออาชญากรร้ายแรงไม่ควรได้รับสิทธิคุ้มครองทางกฎหมาย เช่น การอนุญาตประกันตัว และต้องลงโทษบุคคลเหล่านั้นด้วยโทษสูงสุด
32. ความสำคัญของบุคคล ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มากกว่าที่เขาเกิดมาเป็นคน
33. การเปิดโอกาสให้ทุกคน ได้แสดงความสามารถ ความคิดเห็นอย่างเสรี จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม

	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
ข้อความ	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
	มาก	เห็น		อย่าง	
					มาก

34. โดยที่มนุษย์แตกต่างกัน ทั้งในด้านสติปัญญา
ความสามารถ ซาดิกำเนิด และสถานภาพ
ทางสังคมอื่น ๆ การให้ทุกคนมีความเสมอ
ภาคกันทางการเมือง หรือกฎหมายจึงเป็น
เรื่องไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง
35. การให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ทำให้ต่าง
คนต่างทำอะไรตามใจชอบ ขาดความเป็น
ระเบียบเรียบร้อย
36. ตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญ เช่น นายก-
รัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้แทนราษฎร จะเหมาะ
สมกับคนบางคนเท่านั้น
37. สิ่งตีพิมพ์ที่เสนอความคิดเห็น ข่าวดสารที่ต่อ
ต้านนโยบายของรัฐบาล อาจทำให้เกิดผล
กระทบต่อความมั่นคงของชาติ และรัฐบาล
ไม่ควรได้รับอนุญาตให้พิมพ์ต่อไป
38. กระบวนการยุติธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่
ได้ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน โดยเท่า
เทียมกัน

ข้อความ

เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
มาก	เห็น	อย่าง		
				มาก

39. ประชาชนทุกคนควรจะมีบ้านเรือนเป็นของตนเอง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะจัดหาให้
40. คำพังเพยที่ว่า "หญิงเป็นช้างเท้าหลัง" ยังใช้ได้ในปัจจุบันเพราะหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า จึงควรให้ผู้ชายเป็นผู้นำ
41. ถ้าท่านมีอำนาจ ท่านจะห้ามผู้ชายไว้ฉะฉาง
42. การที่คนเราจะมีคุณค่าแตกต่างกัน จะขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา ฐานะทางตระกูล สังคม
43. สังคม ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีใครจะพูด จะเขียนจะพิมพ์ โฆษณาก็ทำได้อย่างเต็มที่ เป็นสังคมก้าวหน้า ไม่น่าอยู่
44. การที่ประชาธิปไตยของไทย ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะประชาชนส่วนใหญ่ ยังไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสมที่เขาควรปฏิบัติ

ข้อความ

เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
มาก	เห็น	อย่าง		
				มาก

45. พรรคการเมืองใด ที่มีอุดมการณ์ชัดกับอุดม-
การณปัจจุบันของประเทศชาติ (เช่น พรรค
คอมมิวนิสต์) ไม่ควรได้รับสิทธิในการแสดง
ความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยเสรี
46. เพื่อความเจริญของประเทศชาติหากจำเป็น
ก็ต้องกำจัดบุคคลที่มีความคิดเห็นขัดแย้งและ
คัดค้านกับเสียงส่วนใหญ่ของประเทศออกไป
47. หนังสือที่มีความคิดขัดแย้งกับอุดมการณ์
ประชาธิปไตย ไม่ควรได้รับอนุญาตให้ตีพิมพ์
48. การเมือง ควรเป็นเรื่องของบุคคลบางจำ
พวกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ดีกว่าประ
ชาชนธรรมดาทั่วไป
49. ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ คนไทย
ทุกคนจึงต้องนับถือศาสนาพุทธ
50. การใช้มาตรการบางอย่างควบคุมหนังสือ
พิมพ์ เช่น การตรวจข่าว เป็นสิ่งจำเป็น
อย่างยิ่งในการปกครองของไทย
51. การห้ามชุมนุมประท้วงและเดินขบวนเป็นสิ่ง
ดี เพราะทำให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย

ข้อความ

เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
มาก	เห็น	อย่าง		
				มาก

52. เพื่อให้ประชาชนได้รับหลักประกันทางเศรษฐกิจ
กิจจึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการจัดหางาน
ให้แก่ประชาชน
53. บุคคลไม่ควรได้รับอนุญาตให้แสดงความคิดเห็น
หากบุคคลนั้นไม่รู้เกี่ยวกับประเด็นที่
แท้จริงในเรื่องที่เขาจะพูด
54. เสียงส่วนน้อย ไม่ควรมีสิทธิในการวิพากษ์
วิจารณ์การกระทำของคนส่วนใหญ่ได้
55. กฎหมายต่าง ๆ ควรจะเอื้ออำนวยประโยชน์
ให้แก่ผู้ยากจนเป็นพิเศษ มากกว่าที่จะเอื้อ
ประโยชน์แก่ทุกคนโดยเท่าเทียมกัน
56. บุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่ในสังคม ย่อมมีความ
สามารถในการมีส่วนร่วม และบทบาททาง
การเมืองได้มากกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป
57. การชุมนุมประท้วงรัฐบาลคือกฎหมายและก่อให้เกิด
เกิดความสับสนวุ่นวายในประเทศ จึง
สมควรจัดการปราบปรามพวกชุมนุมประท้วง
อย่างเด็ดขาด

	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่
	ด้วย	ด้วย	มี	เห็น	เห็น
ข้อความ	อย่าง	ความ	ด้วย	ด้วย	
	มาก	เห็น	อย่าง		
					มาก

58. การให้เสรีภาพแก่สื่อมวลชนอย่างเต็มที่ จะทำให้สื่อมวลชน เป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง และจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน

59. บุคคลทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็น ทัศนคติ หรือสนับสนุนก่อน โฆษณาของรัฐบาลได้อย่างเสรี ไม่ว่าจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของเราหรือไม่

60. ปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เช่น คอมมิวนิสต์ เราไม่ควรใช้ระบบศาลปกติ เพราะล่าช้าและไม่เด็ดขาดพอ

61. การลงประชามติ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีประชาชนผู้เสียภาษีเท่านั้นควรจะได้รับสิทธิในการลงประชามติ

62. ถ้าท่านเป็นผู้ที่มีอำนาจ ท่านจะอนุญาตให้บุคคลไม่ว่าจะมีอุดมการณ์ ความเชื่อ หรือความเลื่อมใสในลัทธิการเมืองใด แสดงความคิดเห็นต่อสาธารณชนได้อย่างเสรี

ประวัติผู้เขียน

นายปวิณ ชำนิประศาสน์ เกิดเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2503 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2524 เข้าศึกษาต่อที่ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2525 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย